

До спеціалізованої вченої ради
ДФ 70.895.041 у
Хмельницькому університеті
управління та права імені
Леоніда Юзькова

РЕЦЕНЗІЯ

**кандидатки юридичних наук, доцентки
Галини АНІКІНОЇ на дисертацію Максима Музики на тему «Договір
таймшеру в цивільному праві», поданої на здобуття ступеня доктора
філософії
в галузі знань 08 Право
за спеціальністю 081 Право**

Актуальність теми дисертаційного дослідження.

Індустрія туризму – одна з найбільш швидко прогресуючих галузей світового господарства. Вона розглядається як самостійний вид економічної діяльності, а в багатьох країнах є основним джерелом прибутків. Відносно новим видом відпочинку є таймшер. Зазначений договір динамічно розвивається в багатьох країнах світу. Багато аналітиків прогнозують, що в найближчі 10 років подібний клубний відпочинок займе перше місце серед способів організації дозвілля.

В Україні у населення практично відсутня інформація про зазначену систему відпочинку. Договір таймшеру в національному законодавстві не знайшов закріплення, у зв'язку з чим такий відпочинок практично не розвинений.

Він належного правового регулювання туристичної сфери відносин в Україні залежать перспективи її розвитку та привабливість, як туристичного об'єкту у післявоєнний період.

Таким чином, на сьогодні є необхідність з'ясування особливостей договору таймшеру, його правової природи, видів, умов зазначеного договору, специфіки його укладення, зміни та припинення, тощо.

Вищезазначене свідчить про актуальність теми дисертаційного дослідження.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків, рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх новизна.

Результати дисертаційного дослідження є науково обґрунтованими, адже у роботі комплексно опрацьовано широкий спектр проблем щодо

договору таймшеру в цивільному праві. Автором правильно та чітко визначено об'єкт, предмет, методи, мету і завдання дослідження.

Викладені у розділах основної частини роботи положення, переконують у тому, що відповідні питання теоретично і практично важливі і є недостатньо вивченими в цивільно-правовій науці. Логічно структуровано зміст розділів роботи. Праця базується на достатній джерельній базі. Зроблені по тексту дисертації посилання свідчать, що автор опрацював значну кількість праць вітчизняних та зарубіжних вчених, нормативні акти національного законодавства, та іноземних країн, міжнародні нормативно-правові акти, акти Європейського союзу. Дисертант детально аналізує погляди науковців і практиків, висловлює власну позицію, вдається до обґрунтованої критики поглядів дослідників, які, на його думку, є спірними.

Автору вдалося розробити та сформулювати низку нових наукових положень та висновків, що відповідають критеріям наукової новизни і в сукупності вирішують конкретну наукову проблему. Рецензована робота є комплексним теоретико-прикладним дослідженням договору таймшеру в цивільному праві.

Результати дисертаційної роботи спрямовані на внесення пропозицій щодо вдосконалення чинного цивільного законодавства України, врегулювання правових колізій та можуть бути використані під час підготовки підручників, науково-практичних коментарів Цивільного кодексу України, а також під час викладання навчальних дисциплін, таких як: «Цивільне право України», «Міжнародне приватне право».

Зроблені в результаті дослідження висновки, пропозиції та рекомендації можуть бути підґрунтям подальшого вивчення договору таймшеру в цивільному праві.

На основі дисертації сформульовано низку нових концептуальних у теоретичному розумінні та важливих для юридичної практики положень і висновків, які виносяться на захист.

Заслуговує на увагу висновок автора що договір таймшеру має комплексну (змішану) правову природу договору таймшеру, за яким одна сторона продавець (девелопер, уповноважена юридична особа), що здійснює ліцензовану комерційну діяльність, оплатно передає іншій особі – споживачеві строком більше, ніж на один рік, у тимчасове володіння з метою цілодобового користування одне або декілька житлових приміщень протягом декількох періодів бронювання, а також надає комплекс супутніх послуг з обслуговування (с. 53-54);

Особливо цінною для цивілістичної науки є запропонована автором система договорів таймшеру (с.72);

Аналізуючи законодавство ЄС автор виявляє недоліки та прогалини правового регулювання досліджуваного договору, що проявляються на практиці (с. 59);

Важливим є дослідження особливостей припинення договорів таймшеру.

Зауваження щодо змісту дисертації. Не заперечуючи актуальність проведеного автором дослідження, наукову новизну, обґрунтованість і достовірність положень роботи, високий теоретичний рівень, необхідно зазначити, що окремі положення дисертаційної роботи Музики Максима Васильовича мають дискусійний характер, а деякі висновки потребують додаткової аргументації.

1. Автор констатує, що правовий режим майна за договором таймшеру різниться залежно від правової системи країни та обґрунтовує доцільність правового регулювання узурфрукту в рекодифікованому цивільному законодавстві України. Однак чому саме цей режим слід встановлювати за договорами таймшеру обґрунтовує недостатньо переконливо;

2. Дисертант акцентує свою увагу на питаннях захисту прав споживачів за договором таймшеру, аналізує колізійне регулювання захисту прав споживачів у випадку укладення договору таймшеру з іноземним елементом, однак, недостатньо уваги приділяє питанню пов'язаному з визначенням суб'єкта відповідальності (с.166-169) у випадку порушення прав споживачів за цим договором;

3. Оскільки у світовому співтоваристві поширеною є ситуація укладення договору таймшеру за участю іноземного елемента, варто було б висловити позицію щодо можливості уніфікації норм правового регулювання договору таймшеру на рівні як двосторонніх так і багатосторонніх договорів:

4. Недостатньо обґрунтованим видається висновок автора щодо встановлення мінімального і максимального строку на який може укладатися договір таймшеру.

Загальний висновок. Дисертаційне дослідження **Максима МУЗИКИ** на тему *«Договір таймшеру в цивільному праві»*, відповідає вимогам, встановленим Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), пунктам 6, 7, 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року

№ 44. Дисертаційне дослідження є завершеною самостійною науково-дослідною роботою, в якій отримано нові науково-обґрунтовані результати, що в сукупності вирішують наукове завдання, яке має істотне значення для науки цивільного права, а його автор – **МУЗИКА Максим** заслуговує на присудження йому освітньо-наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право.

Рецензентка:

**доцентка кафедри цивільного
права та процесу**

**Хмельницького університету управління
та права імені Леоніда Юзькова,**

**кандидатка юридичних наук,
доцентка**

Галина АНІКІНА